

Şu Dünyada Hangi İnsan Masum ki

– safdeha · 17 Nisan 2021

Bahar geliyor yeşeren yapraklar, sonbahar da sararıyor. Hani köpek zehirleyen olsa ve onları ölmüş görse feryadı basıyor hayvan severler. Ancak sararan yaprağın yere düşmesine isyan edeni, hak arayana görmedim. Oysa o da canlı ve sararıp da ölüyor...

İnsanı anlamak zor. Neye, ne zaman, nasıl, niçin tepki gösterir karmaşık geliyor bana... Şiddete karşıyım diyor, haksızlık dolu savaşların içinden çıkmıyor. Yalan söylüyor, insanı kandırıyor, hep fazlasını istiyor, hep bana mesajı içinde doymak bilmiyor.

Köpeğe zulüm etmeye karşı gelmek elbette önemli... Aynı kişi doğada piknik yapıyor, yemediğini, içmediğini etrafa atıyor ve doğayı kirletiyor. Doğanın kirlenmesi onun ölümü değil mi? Ona şiddet uygulamak değil mi? Kirlendikçe doğa kendini öldürüyor ve toprak çölleşiyor.

Ağaçlar, orman ve yeşillik olmasa insanın soluyacağı hava yok oluyor. Köpeğin öldürülmesi kadar bir ağacın yanması önemli değil mi? Kim doğanın varlığını hissediyor? Mesela hayatımız boyunca bir ağaca sarılan kaç kişi var ki? Ağaca isim verip, onu görmeye gelen? Onların büyüdüğünü gördükçe sevinen?

Çocukken çevremde orman özlemiyle doluydum. Onun yeşilliği ve serinliği huzur verecekmiş gibi hissederdim. İçine girip, böğürtlen toplamayı ve yemeyi... İçinde ki pınarlarından su içmeyi... Kimsenin beni görmediği o gölgelerde huzurla yürümeyi... Ancak, beni hep korkuttular da! Ya içinde bir yılan görürsen, yahut kurt parçalasa veya akrep soksa? O yabancı hayvanların yuvası olduğu orman, birden dehşet saçan yer oluveriyordu zihnimde... Oysa doğa ve onun yaşattıkları öylesi masumdu. Onları seversek, onlara zarar vermezsek, onların alanına girmezsek bize neden zarar versinlerdi ki? Şimdi şehirde yaşarken karınca bile görsek ona zarar vermeden huzurlu bir uyku uyuyamıyoruz. Böceklerle şiddet uygulamayan bir şehirlili var mıdır ki... Sivrisinek, hamam böcekleri ve daha neleri görmeye tahammül edemiyoruz, sanki boşuna yaratılmış gibi. En küçükten büyüğüne kadar, her canlı türünün yaşamasına izin veren ve en güçsüzlerini yiyerek yaşama tutunan canlıların, doğal yaşam alanlarını ellerinden aldık. Fakat onlar inatla yaşamaya devam ediyorlar. Onlarla savaşıyor ve onlara şiddet uyguluyoruz. Bahçemiz olsun, bir şeyler dikip yiyelim diyen insan, toprağımıza bu böcekler misafir olunca bizi bir telaş kaplıyor.

Şimdi söyleyin dostlar, gerçekten sebep ne olursa olsun neye olursa olsun yaşadığımız hayatın içinde hiç mi hiç şiddet uygulamıyoruz?

Saffet Kuramaz